

عنوان مقاله:

تحلیل تاب آوری شهری

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علیرضا رحمتی - کارشناس ارشد برنامه ریزی، مدیریت و آموزش محیط زیست

خلاصه مقاله:

کره زمین به عنوان مکان زندگی و فعالیت جوامع انسانی، یک محیط مخاطره آمیز توصیف شده است که در آن وقوع مخاطرات طبیعی (نظیر سیل، زلزله، طوفان و گردباد) و به تبع آن بروز بلایایی طبیعی، در اغلب موارد تأثیرات بسیار مخربی را بر روی سکونتگاه های انسانی به جا گذاشته و خسارات و تلفات اجتماعی و اقتصادی متعددی را بر جوامع تحمیل کرده است. توانایی مقابله و رویارویی با شوک های منفی که از بیرون و به واسطه عوامل بیرونی وارد منطقه و جامعه می شود ظرفیت سازگاری نام دارد. در هر جامعه ای، تنوعی از ساختارهای اجتماعی وجود دارد که به افراد و خانواده ها در هنگام پیدایش مشکلات و در شرایط سخت و دشوار کمک می کنند. این ساختارها به عنوان سازوکارهای مقابله و رویارویی شناخته می شوند که در زمان رویداد یک سانحه، آن ها توانایی های خود را برای کمک به افراد سانحه دیده متمرکز می کنند. ظرفیت های سازگاری می تواند به عنوان آسیب پذیری یک جامعه و فضای جغرافیایی قبل از رویداد فشارهای بلایا و میزان تاب آوری آنها بعد از بروز بلایا تعریف شود؛ بنابراین، ظرفیت سازگاری یک منطقه/ جامعه در حقیقت عامل بیرونی نیست، بلکه با سطح توسعه آن مرتبط خواهد بود. شرایط نامناسب اقتصادی و اجتماعی از قبیل سیستم سکونت گاهی نامنظم، ضعف آگاهی های اجتماعی، عدم آگاهی از قوانین ساخت و ساز، فقر توانمندی های مالی و اقتصادی، عدم رعایت استانداردهای ساختمانی و ... می تواند منجر به بروز بلایا و آسیب پذیر شدن مردم و منطقه در برابر مخاطرات طبیعی شود و آنها در نتیجه، دارای برگشت پذیری کمتری در برابر هر گونه شوک وارده باشند.

کلمات کلیدی:

بلایای طبیعی، ظرفیت سازگاری، تاب آوری شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130876>

